

„Vigyázzatok, nehogy valaki félrevezessen titeket! Sokan jönnek az Én nevemben, s azt mondják: Én vagyok. És sok embert megtévesztenek. Amikor pedig háborúkról és háborús hírekről hallotok, ne rémülődzzetek. Ennek meg kell történnie, de ez még nem a vég. Akkor nemzet nemzet ellen, ország ország ellen támad. Földrengés lesz itt is, ott is, meg éhínség, de ez csak a gyötrelmek kezdete. (Mk.13,6-8)

Sokan azt mondják, hogy nem értik a Szentírást, mert képletes. Ez leginkább a Jelenések Könyvére mondható el, de lassan-lassan az is kezd megnyílni előttünk, különösen, ha figyelmesen összevetjük azt a világ eseményeivel. Az Evangéliumból származó idézet azonban már könnyebben lefordítható a gyakorlati élet szintjére is. A mottó egyik mondata például az előző (T-103.) írásban is szerepelt, *Máté Evangéliumából*. Ugyanez az idézet most Szent Márktól így szól: **„Amikor pedig háborúkról és háborús hírekről hallotok, ne rémülődzzetek. Ennek meg kell történnie, de ez még nem a vég...”** – Így figyelmeztetett az Úr Jézus 2000 évvel ezelőtt. Jelen esetben azonban tovább idézzük a leírtakat: háborúról, földrengésről, éhínségről szólnak a figyelmeztető szavak, és az embernek úgy tűnik, hogy a politikusoknak eszükbe sem jut Jézus figyelmeztetését kapcsolatba hozni az „ország ország ellen támad” ördögi durvaságával és az „éhínséggel”.

Pedig a háború és következménye, az éhínség valóságos, és igen fenyegető probléma, amely – elsősorban most az országok, nemzetek tekintetében nézve a dolgot – (1.) az önzésből, a segítőkészség helyetti leigázásból, (2.) a háborúból: „a „majd én megmutatom, hogy ki az erősebb, ki az okosabb, ha belepusztulok is megmutatom!” – másokkal szembeni ítélkező göggyéből és hatalomvágyából, valamint (3.) a szép, teremtet világ durva kihasználásából és tönkretételéből ered, ami valójában az értékek iránti tiszteletlenségből fakad.

Ha végignézzük e három pontot, egyik sem Istenről, nem az Ő Szeretetéről szól!

Nem jogos tehát a kérdés, hogy: „Miért engedi ezt meg az Isten?” – Nem jogos, mert Isten szól, figyelmeztet: „Ha tovább folytatod ezt a rombolást, akkor meg kell tapasztalnod, hogy ez csak a „gyötrelmek kezdete”!

A 3. pont esetében sokan a klímaváltozást okolják.

Ezen a honlapon több helyen is szó van R. Sheldrake-ről, a híres fizikai kutatóról*, aki az elemi viharok természetét tanulmányozva több mint egy évtizeddel ezelőtt megjelent cikkében arról írt, hogy a nagy viharok (pl.: a tájfunok) keletkezéséhez milyen „erős, romboló hatású, emberi indulat-tényezők” járulnak hozzá. Napjaink híradásában látjuk a tudós megállapításának az igazságát, és azt, hogy az emberi indulat és akarat terén még rosszabbá vált a helyzet, sőt azt is lehet mondani, hogy gyakorlatilag a tapasztalat nyomán elindult tudomány vizsgálódása visszaigazolja a kétezer éves Biblia szavait.

Ez már maga egy tanúságtétel!

Gondot jelent azonban, hogy az emberek általában nem gondolkoznak el a természeti jelenségek mondanivalóján (nem is lettek ránevelve!), pedig ahogy testünk betegségei szólhatnak a lélek állapotáról, úgy a földi „betegségek” is lehetnek mutatói az emberiség lelkiállapotának!

Sokan ismerik azt a „tréfásnak gondolt”, tömör kis versikét, hogy: „Szár az tónak nedves partján döglött béka kuruttyol. Hallgatja a süket ember, ki a vízben lubickol...” Miről is van itt szó?

A víz – bármilyen formájában is – az emberi érzelmeket jelöli, állapota az érzelmek „minőségére” utal.

Vagyis, jelen esetben a „szár az tó” a kiszáradt vagy kifáradt érzelmeket, a szeretet megszűnését, más dolgoknak a szeretet elébe helyezését jelenti. A kiszáradt tó „nedves partja” a szeretetlenségben vergődő lélek, embertárs, gyermek, anya, stb. fájdalmas könnyeit jelenti, mely könnyek a valamikori „szeretetvilág” megszűnésének fájdalmát, a szeretet nélküli élet ellehetetlenülésének gyöttrődését mutatják. Olyan ez, mint a valamikor a szép tóban élő, de most lelketlenül, durván partra dobott hal vergődése...

A „döglött béka” maga az érzelem nélküli ember, aki önmagán kívül semmivel sem törődik. Nem figyelmes, nem tud, nem képes áldozatot hozni senkiért, az sem érdekli, mi történik körülötte, ugyanakkor rendkívül sértődékeny és ingerlékeny, ha saját akarata nem teljesülhet. Sok közöttük a farizeus típusú hívő.

Ő az, aki csak „kuruttyol” üres, érzelem nélküli frázisokat pufogat, de nem tisztel igazán sem Istent, sem másokat, sem azok munkáját, üres szó az, amit beszél.

Hallgatja a „süket ember”, akinek „szellemi fülei” süketek. Ő az, aki nem meri magát vagy az igazságot felvállalni, nehogy meg kelljen mozdulni, nehogy „fejbe verjék”, nehogy tennie kelljen valamit. Mindentől fél, egyedül Istentől nem, vagy bármit mond is, hitetlenségében nem eléggé féli Őt. Sok közöttük a „látens”, vagy valódi ateista. A „süket ember” falat épít magának, félelmében homokba dugja a fejét, ha kell sem vállalja fel a harcot, olykor pedig erős embert mutatva hangos szóval, erőszakosan kritizál. Közülük kerül ki a legtöbb köpönyegforgató és hazaáruló. Ő az, aki nem akarja Isten Szavát sem meghallani, vagy megérteni, másra tolja a felelősséget, és schol-nincs érzelmeivel egy álmvilágban él, vagy a pénz nyújtotta lehetőségek örömei, esetleg gyönyöreai szennyvizében lubickol. Hangos lubickolásával nyomja el lelkiismerete szavát...

Ez a rövid kis „szóelemzés” jellemző lehet egy emberre, egy népcsoportra, de akár kórképnek is tekinthető.

Így válik érthetővé az is, hogy a Jelenések Könyvének Asszonya a „pusztába” menekül... (Jel.12) –

A pusztába, ahol nincs, megszűnt a szeretet...

Az előzőekből tehát kitűnik, hogy a klímaváltozás nem ok, hanem következmény!

Mert maga a földbolygó lassan, de biztosan előrehaladó kizsákmányolása valóban régi téma. Évről évre rohamosan rosszabbodott és rosszabbá vált, de erre az évre hirtelen szinte „berobbant”, nagyon hirtelen és erősen lett kiszámíthatatlan az időjárás. Kiszikkadt növények, repedezett talaj, tönkrement termés, máshol meg szennyes áradatok, mindent elsöprő villámáradások, melyek a maradék termést is elvitték, házakat, életeket romboltak... Azután tüzek lobbannak fel mindenfelé, de nem mindenhol természetes módon... Annyi tűz lobban fel a világban, mint amennyi még soha!

Itt eszébe kell, hogy jusson az embernek, hogy a Vízözön után Isten megígérte, hogy víz által nem pusztítja el többé a világot... Viszont a másik nagy elem, ami építeni és rombolni egyaránt tud, az a tűz!

Egy háborúban sok, túl sok a tűz!

Hogyan van ez? – A gonosz erők több vasat tartanak a tűzben. Dolgoznak a szellemi világ sötét hatalmi vonalában, és kőkeményen dolgoznak a motiválható, megroggyant lelkiismeretű emberi indulatok szintjén is. --- Például tavaly még jobb volt az időjárás, jobb volt a termés, de tavaly még nem volt háború, nem feszültek olyan erősen egymáshoz az emberi indulatok, mint ma. => Nem került bele annyi könny, fájdalom, keserv és kegyetlen halál, és mindezek következményei a föld „légterébe”, mint amennyi manapság... – Ez mind-mind önmaga is rombol, ezen kívül pedig Isten jóságát, szeretetét fékező erőként hat ma a földi ember világában...

Látni kell: **Összefüggés van a háború és a természeti katasztrófák** – a szárazság, a hirtelen lezúduló, romboló mennyiségű csapadék, a tűzvész-foltok, az elpusztult élelmiszer – **között!**

A háború, a szeretetlenség rombol, a szeretet épít! Minden megnyilvánuló erő megmutatja magát, hogy hová tartozik, melyik úr vezérlete alatt áll! – És az ember szabad akaratán múlik, hogy hogyan dönt, kit támogat, vagyis, hogy hová tartozik! Mindenkiről kiderül, hogy milyen ember: vitatkozik, okol, követel, ötletel, hogy másoknak mit kéne megtennie, önmaga padig semmit sem tesz, semmit sem tud felmutatni abból, ami neki lenne feladata...

Ne feledjük: **A szabad akarat Istentől származik, ezért kivétel nélkül minden ember számára megadatott! De ha valaki nem dönt határozottan, hogy melyik oldalra áll, a sötétség szelleme azonnal lecsap, és manipulálni kezdi (az illető számára általában észrevétlenül!) a bizonytalankodót! Ilyenkor már nem szabad – csak látszatra szabadságot élvező(!) – a „szabad akarat”!**

Mások pedig – sajnos kevesebben, mint az előző csoport! – húzzák az igát és „építkeznek” a szájhősök gyermekeinek is...

Az ítélet Istené...

Az Úr megengedi a szárazságtól, vagy éppen gyújtogatásból származó fel-fellobbanó tüzeket, hogy figyelmeztessen, és hogy a Hozzá tartozókat próbára tegye: „Mit tesznek, hogyan cselekednek, bajban kihez fordulnak?” --- Szent Péter a második levelében (2.Pét.3,10), valamint a Jelenések Könyve több helyen is (Pl. Jel.8,7) említi a tüzet, mint a büntetés eszközét, amit lényegében az emberiség vív ki saját magának. ---

A Szűzanya is szól róla Fatimában, Garabandálban is, és még számos helyen, minden esetben nagyon szomorú jövőképet feltárva az emberiség előtt... Még most nem teljesen mutatkoznak ezek a prófécia, Isten még várja, hogy gyermekei felébredjenek. Még lokálisak a fellobbanó tüzek. ... De ha nem lesz mit enni, nem lesz innivaló tiszta víz, nem lesz fűtőanyag, és a gonosz szellem által ostobaságig erőltetett emberi gyűlölet eljut az atomháborúig, akkor minden prófécia beteljesül!

Túlságosan közel kerültünk ehhez a képhez!...

Az Úr arra tanít, hogy elsősorban az okot kell megszüntetni, és vele párhuzamosan helyre kell állítani a következményeket is. **Isten nevel, nem tesz helyettünk semmit, de szentjei által megmutatja, hogy mit és hogyan kell tennünk.** Jézus egy korunkhoz nagyon közel eső szentje, Szent Fausztina által így szólt: „...Három módot adok neked, hogyan tanúsíts irgalmasságot felebarátaid iránt: első: a cselekedet; második: a szó; harmadik: az imádság. E három fokozat tartalmazza az irgalmasság teljességét, egyúttal megdönthetetlen bizonyítéka az Irántam tanúsított szeretetnek. Ezáltal dicséri és tiszteli a lélek Irgalmamat...” - Ha valamilyen dologban keveset, vagy éppen semmit sem tudunk tenni, és nem szólhatunk értékelhetően valami rossz ellen, vagy valami jó érdekében (pl. a világszerte fellobbanó tüzek esetében, melyek globális éhínséghez vezethetnek), akkor valóban csak az ima marad.

Az ima (jelen esetben): időt igénylő odafigyelés, akár áldozat is lehet, amikor minden mást félreteszünk azért, hogy a Mindenható Úrtól kisdjünk valamit, ami lelkiünk vagy lelkek üdvösségére szolgál. **Ilyen értelemben az ima is egy cselekedet.** (Nem mindig könnyű manapság az időt a tevékenységből kiszakítani, nem mindig könnyű az odafigyelés sem, de ha sikerül, akkor az önlegyőzés által az ima nagy értéket képvisel!)

Jelen honlapon több, különös esetekre vonatkozó bejegyzés és ima is van.

1. Az S. O. S. 19. – 2016.02.14. – „Természeti katasztrófák felajánlása a Szűzanyának”

2. S. O. S. 44. – 2019.09.24. – „**Imák oltalomért a természeti katasztrófák idején**” – mindkettő éppen arról szól, ami most aktuális.

3. 2016.09.18. „**Jézus Szavai az Áldásról**” (A II/4/3. részben)

4. 2018.02.18-i bejegyzés „**A Szűzanya a legnagyobb Tanúságtevő**” címmel (III/2. részben) sok döbbenetes, és egyben csodálatos eseményről számol be a földrengés, vagy cunami utáni állapotokról. Mondanivalója: Ha senki más nem is, de a Szűzanya „jelen van”, Ő a „romok felett” áll és segít! Nem hagy el, csak kérjük Őt!

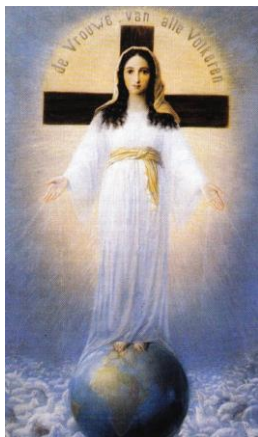
5-6. A honlapon 2019.09.03-ban „**T-76-os**” bejegyzéssel jelent meg a világhálóról átvett komoly tudósítás úrból származó felvétel kíséretében: „**Lángokban áll a Föld**” alcímmel. Azóta egyre több és több ilyen jellegű tudósítás jelent meg a világhálón, s egyre sűrűbben a híradásokban is. --- 6. 2019.09.15-én tett „**T-77-es**” jelű bejegyzés pedig szinte folytatása az előzőnek úgy, hogy annak a szellemi harcra jellemző természetét is megmutatja.

De hogy mit tehet akár egyetlen ember is – *teljesen hétköznapi módon is!* –, aki az Úr kedvét keresi, arról Szent Fausztina hitelesen számol be: „**Egy nap a főnöknő ... megengedte, hogy az egyik nővér[59] társaságában a Kálváriára mehessek keresztutat járni. Nagyon megörültem ennek. ... - Este így szólt hozzám Jézus: „Azt kívánom, hogy maradj itthon.” – Azt válaszoltam: „Jézusom, már minden elő van készítve, reggel indulunk, mitévő legyek most?” – Az Úr így válaszolt: „Ez a kirándulás lelked kárára válik.” – Erre én azt mondtam Jézusnak: „Hiszen Te meg tudod akadályozni ezt a kirándulást, irányítsd úgy a dolgokat, hogy minden a Te Akaratod szerint történjék!” ... Gyönyörű reggelre virradtunk. Kísérőm örült, hogy milyen kellemesen fogjuk eltölteni a napot... Én azonban biztos voltam benne, hogy nem utazunk el, bár semmilyen akadály nem látszott. Úgy volt, hogy előbb megáldozunk, és a hálaadás után indulunk. Hirtelen azonban, az Áldozás alatt az addig szép idő teljesen megváltozott. Nem tudni honnan, felhők borították el az eget. Elkezdett ömleni az eső. Mindenki csodálkozott, mert ilyen szép idő után senki nem számított esőre, ilyen gyors időváltozásra...” (N.64.)**

„1937.05.22. Ma olyan hőség van, alig lehet kibírni. Eső után vágyunk, de nem jön. Néhány napja befelhősödött az ég, mégsem esik. **Ahogy az esőre szomjazó növényeket néztem, elfogott a részvét. Elhatároztam, addig mondom ezt a rózsafüzért, amíg el nem kezd esni az eső. Uzsonna után beborult az ég, és záporosó kezdett hullani a földre. Ezt az imát szünet nélkül három órán át imádkoztam. Az Úr tudatta velem, hogy „ezzel az imával mindent ki lehet esdeni”.** (N.1128.)

„Ma hatalmas vihar ébresztett fel. Tombolt a szél, felhőszakadásként ömlött a zápor, s villámok csapkodtak. **Imádkoztam, hogy ne okozzon nagy károkat a vihar.** Erre meghallottam: „**Imádkozd a rózsafüzért, amire tanítottalak, s elmúlik a vihar.**” Elkezdtem imádkozni, s még a végére sem értem, hirtelen megszűnt a vihar. Még ezeket a szavakat is hallottam: „**Ezzel az imával mindent elnyersz, ha az, amit kérsz, megegyezik akaratommal.**” (N.1731.)

Országos természetű dolgokban is így van ez! „**Midőn Lengyelországért imádkoztam, ezeket a szavakat hallottam: „Különösen megszerettem Lengyelországot. Ha akaratomat engedelmességgel fogadja, hatalomra és szentségre emelem. Szikra lobban belőle, amely előkészíti a világot végső eljövetelemre.”** (N.1732.) --- Ez a „szikra” volt II. János Pál pápa!

És A LEGNAGYOBB IMA, amiről mostanában sok szó esik, az az a néhány sor, amit a Szűzanya Ida Peerdemannek adott, mint „**Minden Népek Asszonya**”, és amely „**Amszterdami üzenet A FÖLD BÉKÉJÉÉRT**” – címen vált ismertté. A II. Világháború után(!) – 1951. november 15-én – a következőkre kérte a Szűzanya a látnokot:

„**Vidd a világba ezt a képet! - És ezt most nemcsak a te hazádnak mondom, hanem az egész világnak. - A világ romlásba dől. Egyik katasztrófa a másik után éri. Gazdaságilag és anyagilag tönkremegy. A háborúk egészen addig folytatódnak, amíg nem érkezik el az Igaz Lélektől jövő segítség. Vezesd vissza az embereket a Kereszthez!”**

Az IMA: „ÚR JÉZUS KRISZTUS, AZ ATYA FIA, KÜLDD EL MOST LELKEDET AZ EGÉSZ FÖLDRE! A SZENTLÉLEK ÉLJEN MINDEN NÉP SZÍVÉBEN, HOGY MEGMENEKÜLJENEK A ROMLÁSTÓL, A PUSZTULÁSTÓL ÉS A HÁBORÚTÓL. A MINDEN NÉPEK ASSZONYA, A BOLDOGSÁGOS SZŰZANYA, AKI EGYKOR MÁRIA VOLT, LEGYEN A MI KÖZBENJÁRÓNK! AMEN.

(A képen és az imán egyházi jóváhagyás van.)

Összefoglalásként: Az imákhoz csatlakozó Irgalmasság cselekedetei pedig nem csak az „állapotbeli kötelességeinket” érintik, hanem adott hétköznapi feladataink közben is a Szentelmények többirányú, felelősséggel történő használatát, az Úr Jézus, a Szűzanya és a szentek figyelmeztetéseinek továbbadását, hogy mindenkinek legyen lehetősége megismerni az Úr Akaratát és Vezetését.

2022. 08. 21.

www.marianus.eoldal.hu

Szeretettel összeállítva: M.G.Mária

* + 2014. 12. 02. „TÜKRÖT” TART, és JELET KÜLD AZ ÉG...” + a T-92. jelű írások tartalmazzák.